

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

5 de Effectibus, & rationibus aditionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

Mihi tamen verius & iustius videtur, ex instrumenti obligatione carceris cum defuncto contracta, non posse conici heredem in carcerem, sed alia via in eum esse procedendum. Si tamen ex propria postea culpa vel sua mora vitiosa, vel alia causa propter ipsu debitum carcerandus iudici videatur, ut in l. qui bon. ced. poss. C. li. 7. tit. 7. nihil est contrarium sententiae meae: quia tunc, non ratione instrumenti praedecessoris seu sigilli obligatorum incarcerationio fit, sed facto. Quemadmodum in statuto, & in Bartoli opinione locum habet: quia heres de eo in carcerem non detruditur tanquam heres, sed tanquam post aditionem hereditatis debitoris, debitor factus, & verba statuti seu legis ei conueniunt, ut debitor pro debito incarcerationi possit. Cum tamen, si quis velit heredem pro sigillo habente carceris obligationem, carceri dare, verba habeat pugnancia. Etenim in illo sigillo personale merum est pactum de carcere, obligat a personae & biens. ¶ Et quae pure personalia sunt, non transeunt in heredes, quia tale, sol. mas. P. potissimum si odiosa, quae restringenda potius sunt quam amplianda, ca. odia, de reg. iur. in 6. l. cum quidam, de libe. & posth. P. Odiosa autem haec incarcerationio ob debitum civile, & ob as debitum, personam vexati, quae omnibus rebus praestat, l. in fissa, de adli. edi. P. & cuius gratia res omnes creatae sunt a Deo, l. in pecudum, de vsur. P. § in pecudum, de rer. diuisi. Nec iura etiam civilia vel pontificia permittunt, imo puniunt oppignorationem liberi hominis pro debito, c. 2. de pigno. l. ob as alienum, de act. C. l. qui filios, C. que res pignor. obli. poss. l. si eod. P. Quod abunde nos alibi de cuius, dum de iur. repetitione egimus, sup. li. 2. c. 6. Perpendenda est & consuetudo Galliae generalis, ut nunquam etiam pro suo debito civili quis incarcerationi, nisi ad carceres expresse se obligauerit eius causa: ut ait Ioan. Faber, in §. item quaeritur, de actio. Et Stephan. Auffer. in add. ad decisi. Cap. Tholos. 61. heres itaque carceri non tenetur, quia seipsum ad illum expresse non obligauit. ¶ Accedit alia prope similis quaestio, num iuramentum transeat in heredes. in qua responsum est, iuramentum personale, l. generaliter, C. de iureiur. ex parte eius qui iurat, & reale ex parte eius cui iuratur, §. 1. de iureiur. a morient. praesit. in auth. & proinde transire in heredem recipientis non in heredem iurantis, l. inno. in c. veritatis, de iureiur. fo. And. & Anch. in c. cum clericus, de foro compe. in 6. neq; compelli posse vel vocari ob illud coram iudice ecclesiastico, ca. si eod. l. inno. in d. c. veritatis. Guid. Pap. decisi. 414. & Guido Pap. ait, decisi. 46. vbi distinguit, & decisi. 224. vbi tradit dispensari posse, quantum ad spirituale, iuramentum non transire ad heredes iurantis: quod pertinet vero ad robur contractus, in quo iuratum est, transire: quia cum contractus robur capiat a tempore quo contractus, mutatione personae heredis, quod stabile factum est, non mutatur. Et ita etiam quod pertinet ad probationem iuratum, transire ad heredes iurantis, auth. quod obitimes, C. de probat. Sicque iudicari notat. Quare Henricus de Buer. eo, in reposit. auth. sacramenta puerum, si aduers. vendit. C. tradit ex contractu iurato oriri actionem, non tantum contra iurantem, sed etiam contra heredem eius, argu. l. nam postea, §. si. & l. ait prator, §. si cum sequi, de iurei. P. & firmum esse contractum iuratum etiam iure canonico, ca. cum contingat, eod. ap. Gregor. c. licet mulieres, eo. in 6. c. quamuis pactum, de pacti. eod. Verum heredem contra contractum agere posse, in quibus defunctus egisset si non iurasset, ex causa tamen, neque teneri peritii pena, nec dispositione iuramenti ei opus esse, Fel. in c. debitor, in vlti. col. vers. 7. & vlti. de iureiur. Guid. Pap. dec. 140. nu. 5. & 404. Ancha. in d. c. cum clericus. ¶ Atque ex his pendet rationes, cur aditio necessaria sit, quibus & addenda quae in ca. 1. istius libri dicta sunt, & quae ad heredum necessitatem pertinent. 1. puta ne irritum sit testamentum, nullo adente, in l. in si. de iust. rupt. P. vtique, vt adita hereditate, peti possint in testamento relicta, l. si nemo, de test. in l. filium, §. sed cum ex hereditate, de bon. poss. cont. tabul. P. l. si nemo, de reg. iur. vtq; habeant, aditione facta, creditores cum quibus pro debitis experiantur: & ne vacua dominia, seu bona diutius sine dominio sint, l. 1. de success. ed. P.

De Repudianda Hereditate.

Cap. 6.

Lib. 29. P. tit. 2. Lib. 6. C. tit. 31. & 19.

- 1 Repudiare hereditatem quid.
- 2 Repudiatio hereditatis duplex, repudiatio, & absentio.
- 3 Repudiationis materia, hereditas.
- 4 Pactum de futura successione quare reuocatur. Et qui repudiare possint, eod. & seq.

- 5 Tutor solus quare pupillo delatam hereditatem repudiare non potest.
- 6 Fideicommissarius de restituenda hereditate, cogitur adire.
- 7 Filius institutus pro parte non potest repudiare. Nec legitimam retinere repudiata reliqua hereditate. Retinet tamen ex contractu matrimonii debitam partem repudiatae hereditatis. & nu. 8. & 9.
- 10 Repudiatio hereditatis dupliciter fit, & quomodo re & verbis.
- 11 Repudiatione vnus alteri succedendi via aperitur. Nisi duplici iure quis repudiat, possit adire.
- 12 Actiones non confunduntur inter heredem & debitorem si repudietur hereditas.
- 13 Repudiatio facta semel, raro renouatur: & quando renouatur.
- 14 L. si de repud. hered. C. in 9. casibus non habet locum.
- 15 Repudiatione facta, gesta per illum quatenentur.
- 16 Repudiationis permittuntur rationes.
- 17 Beneficium sine damno alicuius conferri debet, nec inuito, & 18.
- 19 Contractus ab initio liberi sunt.

Communia ¶ pleraque eorum, quae diximus requiri in aditione facienda, & repudiationi esse, l. si. & l. si. de repud. & absentio. her. C. Bart. & alii, in l. gerit, de acq. her. P. iura iam enucleata docent, quae coniunctim de vtraque loquuntur: vt opus tantum sit pauca, quae singularia repudiationi videntur, referre. Et in primis, vtrum repudiatio fieri possit considerandum erit, ex parte rerum, personarum, & modo repudiandi. Repudiare hereditatem, est nolle eam adire in extraneis in suis autem, vt dixi, est abstinere. ¶ Sic nomine tenus repudiatio est duplex, repudiatio & absentio. Quod tamen de repudiatione dicitur idipsum dictum censendum in abstinence, l. nam nec, 91. de leg. 1. nam vtroque casu hereditas amittitur, l. si qui heres, 13. de acqu. hered. Et vtrumque non est dicitur de omittenda hereditate, quae est res adenda, vel repudianda. Si enim non sit hereditas, repudiatio quae fit, in effectum est in hac tractatione, ad quam repudiationis nomen restringitur. Sic enim oportet verborum generalium intellectum referri ad tractata, c. in intelligentia, de ver. sign. ap. Greg. neque enim hic de repudio vel libello diuortii agitur: cum non tractemus de nuptiis vel sponsalibus, quae haec considerant, l. inter diuortium, §. 1. eod. P. l. 2. & 10. tit. de diuor. & repu. P. & tit. de repud. C. ¶ Hereditas hic est materia, circa quam velatur repudiatio, & quae reicitur. Itaque ea consideranda, num sit id est, num testator vel dominus bonorum, de quarum repudiatione agitur, mortuus sit, etenim nisi qui certus est de morte eius, repudiare non potest, d. l. si qui heres, §. si quis dubitet. Hereditas nulla quippe viuens est, l. pro here. P. l. 1. de here. vel ali. ven. C. Quare qui siu petitis repud. aut bona, post mortem eius adire hereditatem, & bonorum possessionem petere, non prohibetur, l. qui sepe testis, 93. de acqu. hered. l. nec nec de capti. C. ¶ Quae sit, vt pactum de futura successione non admittatur, nec prohibeat, quin is qui eiurauit hoc pacto, possit succedere, l. si de ius & leg. C. l. si quando, C. de inoff. test. l. in §. l. pactum, C. de pact. cum similib. Is porro dicitur posse repudare, cui delata est hereditas. Non enim potest amittere, qui non habet, & priuatio praesupponit habitum, l. si vnuerse, C. de leg. l. decem, de ver. ob. cum similib. Et is potest repudare, qui potest adire, si velit, consequi & acquirere, l. nolle adire, 4. & l. si potest, 18. de acq. her. l. eius est nolle, de reg. iur. per se quidem, dum modo sit compos mentis, pater familias, liber, maior 25. annis, gloss. in d. l. is potest. & in summa sit suae potestatis. ¶ Quare summus, qui nullus est voluntatis, nec per se, nec per seruum suum iussu suo adire vel repudiare hereditatem potest: cum id non nisi voluntate domini fiat, in l. qui seruum suum, 47. de acq. heredi. P. l. furiosus, de reg. iur. P. Neque filiosum repudiando sine patre neque patrem sine filio, alteri nocet, vtrique autem possunt repudiare, teste Vlpiano, l. si qui heres, 13. §. si l. placet, de acq. heredi. P. l. filius, C. de pact. l. retinente, 11. C. de iur. deli. l. 2. de repud. bon. poss. C. Idemque est, si legitima hereditas filius superuenientis, l. idemque, 14. eod. impuberum abstinentia vel aditio non obligat eos hereditati, vel non impediuntur, quominus renouare abstinentiam sine tutore vel curatore factam possint, l. impuberibus, 11. & l. necessarius, 57. de acq. here. Quamuis nec tutor, sine pupilli consensu possit repudiare hereditatem, l. tutor autem, §. de bon. poss. P. l. 1. §. tutor, de success. edic. P. cum eius tamen consensu, possit, l. potuit, C. de iure delib. l. si ad pupillum, de ant. praes. P. vel adhibitis etiam amicis & proximis pupilli, & iudice in consilium repudiationis, gloss. ex Azo. in d. l. tutor autem, §. de bon. poss. Ne in potestate tutorum sit, commenticiis oneribus repudiando hereditatem,